

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1060/2020
21.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика у саизвршилаштву, у вези члана 61. и члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Дарка Милића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 2К број 667/18 од 29.10.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 број 236/2020 од 21.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 21. октобра 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Дарка Милића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 2К број 667/18 од 29.10.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 број 236/2020 од 21.05.2020. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **одбацује**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 2К број 667/18 од 29.10.2019. године, окривљени ББ и АА, оглашени су кривим због извршења продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у саизвршилаштву, у вези члана 61. и члана 33. Кривичног законика, за које дело је окривљени ББ осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 8 месеци, док је окривљеном АА на основу одредаба чланова 64., 65. и 66. КЗ изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да суду солидарно надокнаде трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, сходно одредби члана 264. ЗКП, а оштећени наведени у изреци првостепене пресуде су упућени на парнични поступак, ради остваривања имовинско-правног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 број 236/2020 од 21.05.2020. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног ББ и његовог браниоца, као и браниоца окривљеног АА – адвоката Дарка Милића, а пресуда Основног суда у Нишу 2К број 667/18 од 29.10.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Дарко Милић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и у целости преиначи првостепену одлуку и одлуку донету по редовном правном леку.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка и из члана 438. става 2. тачка 1) ЗКП, јер се исте заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати, указујући да је првостепени суд свој став о кривици окривљеног за предметно кривично дело засновао искључиво на „признању“ окривљеног датом пред органима полиције дана 24.05.2016. године.

С тим у вези, у захтеву се истиче да је окривљени саслушан супротно одредби члана 288. тачка 3) и 4) ЗКП, којим је прописано да се лице може задржати најдуже 4 сата и да се обавештења од грађана не могу прикупљати принудно, те да је признање окривљеног пред полицијом дато из страха, а могуће и под претњом и притиском, те не може представљати основ за доношење осуђујуће одлуке.

Супротно изложеним наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд налази да побијаним пресудама нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Наиме, из списка предмета произилази да је окривљени АА дана 24.05.2016. године саслушан пред овлашћеним службеним лицима МУП-а РС у Нишу, да је окривљени приступио по позиву и да му је саопштено да се од тог момента сматра осумњиченим. Према записнику, окривљени АА саслушан је у присуству браниоца по службеној дужности – адвоката Сање Цветановић и на основу члана 68. ЗКП поучен је о својим правима у предистражном поступку, пре свега о праву на браниоца, да није дужан ништа да изјави, да може да ускрати одговор на поједина питања и да може слободно да изнесе своју одбрану и призна или не призна кривицу. Из истог записника произилази да је окривљени своју одбрану изнео након поверљивог разговора са браниоцем по службеној дужности у трајању од 5 минута, да је саслушање окривљеног

започето у 19,00 часова и завршено у 19,15 часова, те да су окривљени АА и његов бранилац – адвокат Сања Цветановић прочитали записник о саслушању, на који нису имали примедбе.

Како је окривљени АА исказ у полицији дао у својству осумњиченог, у присуству браниоца који му је постављен по службеној дужности и са којим је пре саслушања обавио поверљив разговор, да је поучен о својим правима и да је записник потписао без примедби, то је очигледно да је исказ окривљеног у полицији дат у свему у складу са одредбама члана 68. ЗКП. Стога су, по оцени овога суда, неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног – да су побијане пресуде засноване на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати.

Имајући у виду да из записника о саслушању окривљеног АА од 24.05.2016. године јасно произилази да је окривљеном одмах саопштено да се саслушава у својству осумњиченог, то су неосновани и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да је записник сачињен супротно одредби члана 288. тачка 3) и 4) ЗКП, будући да се ова законска одредба односи на прикупљање обавештења од грађана, а не саслушање окривљених у својству осумњичених.

Из наведених разлога, захтев браниоца окривљеног, у делу у којем се истиче да је нижестепеним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, одбијен је као неоснован.

Осталим наводима захтева браниоца окривљеног, нижестепене пресуде побијају се због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440. ЗКП, из којих све разлога подношење захтева за заштиту законитости није дозвољено окривљенима преко бранилаца, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП. Стога је захтев браниоца окривљеног АА у овом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић